

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

SEÇİM SAHTEKARLIĞI SAHNELENDİ… DEĞİŞEN BİR ŞEY YOK! İŞÇİLER, EMEKÇİLER… SOSYALİST MÜCADELE İÇİN

Örgütlenelim!

TC'NİN GÜNEY KÜRDİSTAN'A SALDIRI PLANINA KARŞI MÜCADELE ET! HAKSIZ SAVAŞA DUR DE!

YAŞASIN HAKLARIN KARDEŞLİĞİ!

HEJMAR: 36 · TEBAX 2007 · BIHA: 2 YTL

İÇİNDEKİLER

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 2 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

2007 seçim yılında sermaye sınıfı arasındaki iktidar dalaşı sürerken; işçiler ve emekçiler seçimini "yeni bir dünya için" kendi iktidarından yana yapmalı...

YAŞASIN DEVRİM! YAŞASIN SOSYALİZM!

2007 yılı Kuzey Kürdistan/Türkiye işçileri ve emekçileri için seçim yılıydı: Hem Cumhurbaşkanı seçilecek hem de genel seçimler yapılacaktı.

Önce Cumhurbaşkanı seçilerek işe başlanacaktı. Kendi yasalarına göre 16 Mayıs tarihinde görev süresi dolacak olan Cumhurbaşkanı'nın yerine, meclis ilk iki turda milletvekillerinin 2/3 çoğunluğu ile yeni cumhurbaşkanını seçebilecekti. Yani ilk iki turda 367 milletvekilinin oyu gerekliydi. Daha sonraki turlarda ise "salt çoğunluk" gerekliydi. Bu da 276 milletvekili oyu demekti.

Burada bahsettiğimiz durum normal yasal düzenlemeler çerçevesindeki gelişme durumuydu. Parlamentoda 353 milletvekiline sahip AKP'nin cumhurbaşkanını en geç üçüncü turda seçmesi normal şartlarda engellenemezdi. Ordunun ve Kemalist bürokrasinin devlet savunuculuğu (tabii esasta kendi çıkarlarını anlayın) bu noktada devreye girdi. Zaten uzun zamandır laik–

antilaik tartışmalarıyla kitleleri etkilediler ve son noktada "e-muhtıra" olarak da değerlendirilen, 27 Nisan muhtırası Genelkurmay tarafından internet üzerinden Kemalist bürokrat kesimin "hassasiyetleri" olarak basına yansıdı.

Bir gün öncesinde AKP'nin cumhurbaşkanı adayı olarak Abdullah Gül açıklanmış; basında ve kendi doğduğu şehirde cumhurbaşkanı olarak ilan edilmişti. Artık milletin "baba"sı olması için bir engel yok gibi görünüyordu. Boyalı basın Gül'ü, seçilmeden seçmişti ve muhtıra öncesi methiyeler dizilmeye başlanmıştı. Şakşakçılık alıp başını gidiyordu. Yeni bir dönem başlamış olacaktı ama ırkçı, şoven faşist ordunun, Kemalist burjuvazinin bir bölümünün, özellikle bürokrasinin hassasiyetleri gözönüne alınmamıştı.

AB'nin üyesi olmak için kapıda bekleme dahil, emperyalist büyük devletlerin hükümet partisine desteği tamdı. Gelişme seyri iç ve dış kamuoyunda hükümetin lehineydi. Durum bu olunca daha rahat hareket eden bir hükümet partisi vardı.

Kemalist bürokrasinin başta da askeri kanadının rahatsızlıkları vardı ve çeşitli noktalarda bu hükümetin dikkatine sunuldu. Hükümetin meclis çoğunluğunu elinde bulundurması ve kamuoyu desteği, bu noktada rahat davranmasına yardım etti.

Başbakan Erdoğan'ın cumhurbaşkanı adayı olmayacağı en azından Kemalist bürokratlarca biliniyordu. AKP kurmayı, kendi partisi içindeki muhtemel adaylar arasından Abdullah Gül'ü öne çıkararak aday gösterdi.

AKP hükümeti, cumhurbaşkanı seçimleri öncesinde partiler arasında diyaloğa girmeye gerek görmemişti. Bunda en önemli husus sayısal çoğunluklarının bulunmasıydı. Daha önceki cumhurbaşkanı seçimlerinde izlenen seçim yöntemlerini gözönüne alarak, kendilerinin açıklayacakları adayı seçtireceklerini düşünüyorlardı. Aslında normal burjuva demokrasinin işlemesi halinde, kendi adaylarının şeçilmemesi için bir neden yoktu. Gelişmeler antidemokratik olunca, Kemalist bürokrasi palazlandığı iktidarından öyle kolay vazgeçmiyecekti. Bu noktada taraşarın kendi çıkarları için kapışmayı göze almaları gerekiyordu. Kemalist bürokrasi iç ve dış konjonktürün lehine olmadığı noktada ustaca manevralarla askeri bir ihtilalden çok, caydırıcı bir güç olarak açıklamalar yapmaktaydı ve kendisiyle hareket eden kurumlar aracılığıyla gelişmeleri lehine çevirmeye çalışmaktaydı.

Kimi kesimler ve kemalist bürokrasinin sözcüleri cumhurbaşkanının "hassasiyetler gözetilerek", bu meclisin ortak bir noktada uzlaşmasıyla bir cumhurbaşkanı seçmesi gerektiği şeklinde açıklamalar

yapmaktaydılar. Hükümette olan AKP bu noktada bu kesimlerin beklediği uzlaşı için zemin oluşturmadı.

Statükocu Kemalist kesim cumhurbaşkanı seçiminden önce erken seçimi gündeme taşımak istedi. Koşullar tamamen iktidar partisinin lehine olduğundan bu seçenek üzerinde durulmadı. Böylesi bir meclis çoğunluğuna sahip iktidar partisi de erken seçim yapmak istemiyordu. Varolan durumu koruyarak bu meclisten kendi düşüncelerini savunan birini seçmek istiyordu. Kimin aday gösterileceği konusunda AKP'nin tavrı, en son güne kadar adaylarını açıklamamak şeklinde devam etti.

Kemalist bürokrasinin bugün en etkili partisi cumhuriyetin ve darbelerin yandaşı olan bir parti vardı. Bu parti hem cumhuriyeti, hem de devleti koruyan en köklü partiydi. Bu parti Ata'nın kurduğu ve tek partili yaşamın tek uygulayıcısı partiydi. Bu parti CHP idi. CHP önce bir "mutabakatta birleşelim" diyordu, meclis çoğunluğu değil "diyalog" şart diyordu. Bu grup devlet iktidarının köklü ve bu anlamda en iyi uygulayıcısıydı. Çelişkiler sonuçsuz kaldığında en son seçeneği devreye sokacaklardı ve soktular.

Tartışmalar yoğunlaştıkça yasanın cumhurbaşkanı seçme noktasındaki esasları üzerinden iktidar partisini uzlaşıya davet ettiler. Bu nokta, uyuşan ve çatışan çıkar ilişkilerinin en yoğunlaştığı dönemdi. Böylesi bir dönemde gücün bir tarafını oluşturan kemalist bürokrasinin çok önemli bir mevzisi olan ordu kendi müttefikleriydi ve ellerinde olan devlet erkinden birlikte yararlanmaktaydılar. Bu güç de boş durmamaktaydı… Dengeleri elindeki güç çerçevesinde kullanmak ve değiştirmek istiyordu. Nitekim e-muhtıra ile durumu değiştirmeye çalıştı.

Sol bir parti olarak gösterilen ama esasta "solcu"lukla bir ilişkisi olmayan ırkçı ve şoven olan statükocu CHP kemalist kesimin meclisteki temsilcisi durumundaydı. Kuzey Kürdistan/ Türkiye'de kemalist burjuvazinin bir bölümü ve devlet içindeki bürokratik –sözde– laik görünen kesimle, dinci-liberal burjuva-antilaik kesimi arasında süren mücadelede, esasta belirleyici kesim ikinci kesim olarak görülürken, dengelerin değişmesi için kamuoyu oluşturulması için çalışmalar yürütüldü. Özellikle burjuvazinin koltuk değneği durumundaki "sivil" toplum örgütleri üzerinden gerçekleştirilen mitinglerle laik ve antilaik gruplaşma sağlanmaya çalışılarak, buradan sözde laik kesimin tepkisini arkasına alan kemalist burjuvazinin devlet içerisine yerleştirilmiş bürokratik kesimi ve onlarla işbirliği içinde olan CHP, DSP, ANAP, DYP ve MHP'nin destek verdiği eylemler düzenlendi. İlki Ankara'da Tandoğan meydanında yapılan mitingi İzmit, İstanbul, İzmir ve Samsun mitingleri

izledi. Bu noktada işçi ve emekçilerin bir bölümünü kendi yedek gücü haline getirdiler; bu mitinglerle de kendi durumlarını haklı göstermeye çalıştılar.

CHP 2002 seçimlerinde anamuhalafet partisi olduğu tarihten bu yana izlediği politika ile kemalistlerin, özellikle ordunun sözcüsü olarak kendini gösterdi. Anayasa mahkemesi ve Cumhurbaşkanıyla birlikte hareket ederek, hükümetin hareket alanını daraltmaya çalışıyorlardı. Esasta onlar devlet bürokrasisi başta olmak üzere ellerindeki mevzileri korumak için mücadele ediyorlardı.

Ülkelerimizdeki işçi ve emekçilerin siyasi seviyelerinin geri olması, bu pay kapma mücadelesinin özellikle bu iki grup arasında açıktan sürmesini beraberinde getirdi. Biri iktidarını koruma diğeri iktidarı paylaşmak ve giderek iktidar olmak için kapıştılar.

Hükümet partisi olarak AKP, hükümet olmuştu ama iktidar olamamıştı. Oyunu aldığı kitleye verdiği kimi vaadleri yerine getirmemişti, ki bunlar arasında en önemlisi olarak "türban" sorununun çözülmemesi gösteriliyordu. Bu sorun kemalist devlet anlayışının "tabu" saydığı bir durumdu. Sorun AKP'nin dört buçuk yıllık iktidarları sürecinde çözemedikleri bir sorun olarak kaldı. Tabii başka sorunlar da vardı.

AKP hükümetinin söz verdiği kimi sorunları daha rahat çözebilmesi için rahat hareket edebilmesi gerekliydi. Bu yönde en büyük engellerden birisi olarak görülen cumhurbaşkanlığı makamının ele geçirilmesi gerekiyordu. Bu makam ele geçirildiğinde daha rahat hareket edebileceklerdi.

Şartlar iktidar partisi için böyleydi, muhalafet için ise buna engel olmak üzerine siyaset geliştirmekteydi. Tüm gelişme seyri askeri bürokrasinin son noktada bir müdahale yapma olasılığını da içerisinde barındırıyordu. İşte bu şartlarda cumhurbaşkanını seçmek için meclis toplandığında daha önceki seçimlerde sözkonusu olmayan cumhurbaşkanının seçilmesi için "2/3 çoğunluğun mecliste olması şartı" öne sürüldü ve onun için meclis kapısında nöbet tutuldu. Meclis Başkanı Bülent Arınç "meclis açılış yeter sayısını bulduğumda meclis oturumunu açarım ve meclis cumhurbaşkanının seçimine başlar" demişti. Meclis oturumunu açtığında CHP grup başkanvekili Kemal Anadol oturum için 367 milletvekili olması gerektiği yönünde bir önerge verdi. Önerge oy çokluğuyla reddedildi.

Meclis Başkanı oturumu açtı, cumhurbaşkanlığı seçimi başladı. CHP jet hızıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvuruda bulundu.

Saatler gece yarısına gelirken 27 Nisan akşamı Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın kurmaylarıyla internet üzer-

inden verdiği e-muhtıra gündeme basın yoluyla iletildi. Bu resmen hükümete karşı verilmiş bir notaydı ve tüm uyarılara karşı kendine çeki düzen vermeyen hükümetten aşılan çizmenin hesabı soruluyordu. Bu ülkede çizmenin sınırını sermaye sınıfının en iyi bekçisi kema-list bürokrasi, en başta da askeri kanadı belirlerdi. Demokrasi mi?! Onun için çok çaba sarfettiklerini, çok sabırlı davrandıklarını söylerlerdi. "Çizmeyi aşmayın" diye çeşitli zamanlarda yaptıkları uyarılarla "demokrasiyi korumaya" çalışmışlardı. Bunu çoğu kez belirtmişlerdi ama gelgelelim hükü-met olanlar şimdi iktidarı istiyordu. Şemdinli'de "iyi çocukları" yargılamayın demişlerdi, onlar daha öteye giderek boyunlarından büyük bir işe girişip Genelkurmay Başkanı olacak zat'ı yargılama yoluna gitmek istemişlerdi... "Yapmayın boyunuzdan büyük işlere kalkışmayın, 'iyi çocuklar'a dokunmayın" dediler, söz dinletemediler. Sonuçta Yargıtay tarafından askeri mahkemede yargılanmaları kararı verildi. "İyi çocuklar"a cezalar verip onların iş yapamaz duruma getirilmesi olur şey değildi! Kısaca; önemli kararlar alındığında çizme değil, aslında postal aşılmamalıydı. Bin düşünülüp bir biçilmeliydi! Çünkü, bu devletin sahipleri, çoğunlukla militarist bir geçmişle övünürdü… Ne de olsa "her Türk asker doğar"dı!

E-muhtıra ile sırtını Kemalist bürokrasiye dayayan, o gücü kullanmak iste-yen sözüm ona "sol" görünen; ama aslında sosyal şoven, milliyetçilikte MHP'nin sağında giden, "dağda son Kürt de yok edilinceye kadar savaşacağını" beyan edip en keskininden şahinlik yapan CHP'ye ordunun verdiği e-muhtıra desteğinin gerekçeleri tam bir ibretlikti.

Aşağıda buna bakalım.

E-muhtırada şunlar belirtiliyor:

"Türkiye Cumhuriyeti devletinin, başta laiklik olmak üzere, temel değerlerini aşındırmak için bitmez tükenmez bir çaba içinde olan bir kısım çevrelerin, bu gayretlerini son dönemde arttırdıkları müşahade edilmektedir. Uygun ortamlarda ilgili makamların, sürekli dikkatine sunulmakta olan bu faaliyetler; temel değerlerin sorgulanarak yeniden tanımlanması isteklerinden, devletimizin bağımsızlığı ile ulusumuzun birlik ve beraberliğinin simgesi olan milli bayramlarımıza alternatif kutlamalar tertip etmeye kadar değişen geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır.

Bu faaliyetlere girişenler, halkımızın kutsal dini duygularını istismar etmekten çekinmemekte, devlete açık bir meydan okumaya dönüşen bu çabaları din kisvesi arkasına saklayarak...ülkemizin birlik ve bütünlüğüne karşı yürütülen yıkıcı ve bölücü eylemlerle şaşırtıcı bir benzerlik taşımaktadır.

... Özetle, Cumhuriyetimizin kurucusu ulu önder Atatürk'ün, "Ne mutlu Türk'üm diyene!" anlayışına karşı çıkan herkes Tür-kiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır." (İnternetten, 27 Nisan 2007)

Tabii bu kadar sadık bir dost varken ve gerekirse askeri müdahalelere açıktan destek veren bir partiye kemalist bürokrasinin askeri kanadının da destek vermemesi düşünülemezdi.

E-muhtırayla açıktan Anayasa Mahkemesinin kararını etkilediler. Oysa yasa koyucuların kendi yasalarında "mahkeme sürecinde mahkemeyi etkileyen açıklamaların yapılması suç olarak kabul edilir" deniyordu.. Evet kendi yasalarına göre suç işlemişlerdi ve bunu basın yoluyla da beyan ettiler o kendi demokrasilerini överken yargının bağımsızlığından dem vuranlar. Sahtekârlıktı bu… Neredeydi o bağımsız yargıçlar?! Neredeydi kararlarında siyasi davranmadıklarını savunanlar?! Neredeydi ülkede kurum ve kuruluşların yasaların dışına çıkmadığını beyan eden sözde demokrasi nutukları atanlar?!

Bunlar Kemalist bürokrasinin askeri kanadının bu müdahalesini yapan en üst merciye karşı seslerini çıkarmadılar; yasalarını hayata geçirmediler. Hoş, bunu onlardan beklemiyoruz da. Ama onlar hiç olmazsa "yasalara uygun davrandıkları" yönlü beyanlarda bulunmasınlar.

Biz o yasaları işçileri ve emekçileri yargılamak, kendi düzenlerini korumak için koyduklarını pekala biliyoruz. Düşüncelerini açıklayanlar 301. madde kapsamına alınıp yargılanıyorlar. İşçiler, emekçiler bu ve benzeri maddelerden yargılanıp cezalar alıyorlar. Bu militarist güç için niye "bağımsız yargı" harekete geçmedi, çünkü onlar da bu sistemden besleniyorlardı, "bindikleri dalı kesmezlerdi." Gelişmeler de bu yönlü oldu, "bağımsız yargı" siyasi davranarak kendi sisteminin koruyucularını yargılamadı.

Genelkurmay başkanlığı bildirisini milliyetçi bir söylemle bitirirken Türk olmayan ve Türk gibi düşünmeyen bütün kesimleri düşman olarak göstermektedir. Bu e-muhtırayı hükümete verirken onlar Kürt ulusal mücadelesine de vurgu yaparak, halka "bakın bizi desteklemezseniz, tehlike var, bu bölünme tehlikesidir", demektedirler. Bu söylemle de işçileri ve emekçileri kendi etraflarında toplamaya çalışırken uluslar arasında kin ve nefret tohumları ekmektedirler. Kendi iktidarlarına destek vermeyen tüm kesimleri düşman ilan etmektedir. İşçi ve emekçilere gözdağı vermektedirler.

E- muhtıra verildikten sonra hükümet partisi kurmayları ve bakanlarıyla bir durum değerlendirmesi yaptı. Başbakan İçişleri Bakanıyla özel görüşme yaptı ve ardından MİT'in başındaki Taner'le görüştüler. Akşam saatlerinde Adalet

Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek bir açıklama yaptı:

"Dün Genelkurmay başkanlığı tarafından çeşitli konulardaki görüşlerini ifade eden bir açıklama basın yayın organlarına geceyarısı verilmiş ve Genelkurmay başkanlığının internet sitesinde yayınlanmıştır.

Bu açıklama hükümete karşı bir tutum olarak algılanmıştır.

Kuşkusuz, demokratik bir düzende bunun düşünülmesi dahi yadırgatıcıdır.

Öncelikle söylemek isteriz ki, Başbakan'a bağlı bir kurum olan Genelkurmay Başkanlığının herhangi bir konuda hükümete karşı bir ifade kullanması demokratik bir hukuk devletinde düşünülemez.

...Türkiye'nin milli birlik ve bütünlüğü ve Türk milletinin esenliği bu değerlerin korunması ile mümkündür.

Cumhuriyetimizin temel niteliklerine Anayasa ve yasalara aykırı, gerçek ve tüzel kişiler tarafından zaman zaman ortaya konan hiçbir tutum ve davranışı tasvip etmek mümkün değildir..." (28.04 2007, internetten)

Bu açıklama verilen muhtıraya karşı hükümetin tutumunu belirtmektedir, uygulamanın antidemokratikliğine vurgu yapmaktadır. Aslında muhtıraya karşı olmaları kendine yönelen bir hareket olmasından dolayı ve çıkarlarıyla uyuşmadığı noktada karşı duruş sözde de olsa gösterilmektedir.

Anayasa Mahkemesi, CHP'nin başvurusunu değerlendirerek, "Cumhurbaşakanı seçimi için "367 şart" kararı verdi. Anayasa Mahkemesi, günlerdir kamuoyunun merakla beklediği kararını açıkladı. Yüksek mahkeme, raportörün "reddedilmesi" görüşüne rağmen, 1. tur oylamayı iptal ederek yürütmeyi durdurdu. Mahkeme, seçimlerde yoklama yapılmasını ve 367 milletvekilinin ilk 2 tura katılmasının zorunluluk olduğuna da hükmetti." (04.05.2007, internetten)

AKP bu kararın açıklanmasından sonra erken seçim kararı aldığını ve Cumhurbaşkanını halkın seçmesi gerektiğini açıkladı. Açıklama şöyle:

"Bu sabahtan itibaren genel seçim tarihini öne almak için Meclise başvuracaklarını belirten Erdoğan, seçim tarihinin 24 Haziran ya da 1 Temmuz olabileceğini söyledi. Erdoğan, cumhurbaşkanlığı seçimine ise devam edeceklerini belirterek, ilk turdan çıkacak sonuca bakacaklarını, millete bu konuda da gidilmesinin en doğru yol olduğuna inandıklarını vurguladı...

Seçimlerin öne alınması nedeniyle "25 seçilme yaşı" uygulamasının olamayabileceğine işeret eden Erdoğan, anayasa değişikliğine gidilmesi gerektiğini söyledi. (11.05.2007, internetten)

Yukarıda değindikleri konularda Anayasa değişikliğine gitmesi gerekiyordu, öyle de yaptılar ve aldıkları kararları

Cumhurbaşkanına havale ettiler. Cumhurbaşkanını halkın seçmesi ve iki tur seçimden sonra seçilmesi yönünde de bir anayasa değişikliğine gittiler. Ardından seçim gündeme getirildi.

Bu arada ortaya çıkan bir noktaya dikkat çekmek gerekiyor:

Ülke nüfusu seçimden bu yana iki milyon artmış olmasına rağmen YSK'nın açıkladığı seçmen sayısının geçen seçimde oy kullanan seçmen sayısından daha az olması durumu var. Bu seçimde artan nüfusa oranla seçmen sayısındaki bu çelişkili durum geçen seçimde mükerrer oy kullanımının olduğunu düşündürmektedir.

Bu durum kapitalist ülkelerde seçim sahtekârlığının boyutunu göstermektedir. "Böl, parçala, yönet" anlayışının bir diğer yüzü de "çal, çırp, yönet" ama "kılıfına uydur" yöntemidir. Onlarda çalma, çırpma, çete, mafya, derin devlet, takiyye… gibi birçok "oyun" var. Bu oyunlar hemen hemen her ülkede burjuvazinin şu ya da bu biçimde hayata geçirdikleri oyunlardır.

Bu oyunlar niçin oynanmaktadır? Bu oyunları kimler öncülüğünde nasıl boşa çıkarabiliriz?

Bu sorulara kısaca cevap bulmaya çalışalım: Burjuvazinin değişik kanatları elde bulundurdukları sömürü cennetinin devam etmesi için türlü oyunları oynamaktadırlar. Kendi aralarındaki bu dalaş, kimin bu sömürü cennetinde daha fazla pay alacağının dalaşıdır. Bu dalaşın tarafları, işçiler, emekçiler hak istediklerinde işçilere, emekçilere karşı birleşmektedirler.

Üretim araçları üzerindeki hakimiyetleriyle hem kendi sisteminin devam etmesi, hem de denetimlerindeki devlet aygıtıyla kendi cennetlerine karşı olan hareketleri de birlikte bastırmak için güçbirliği yaparlar. Kendi iktidarlarına karşı gelişebilecek hareketleri bastırmak için öncelikle burjuva devlet aygıtının polis ve askeri gücünü kullanırlar. Burjuvalar ellerinde bulundurdukları basın yayın kurum ve kuruluşları, kendi sistemlerini savunan sivil örgütlenmeler vb. üzerinden de işçi ve emekçi yığınların mücadelesini pasifize etmeye çalışırlar.

Hükümetin demokrasiden dem vurması ve mağdurları oynaması, kitle desteğine başvurmak istemesi, kendi çıkarlarının gelecekte de güvence altına alınması içindir. Devletin kemalist bürokrat kesimi de kendi iktidarlarını korumak için elindeki gücü kullanmakta ve çeşitli oyunlara başvurmaktadır.

İş Kürt ulusunun ulusal mücadelesine geldiğinde, iş, işçi ve emekçilerin hak taleplerine geldiğinde ellerindeki iktidar erklerini harekete geçirip tek bir ağızdan güçbirliği oluştururlar. İş, Güney Kürdis-

tan olduğunda hep birlikte "24 saatte alalım!" diye bağırır; şoven, militarist ve işgalci egemen yayılmacı yüzlerini açık bir şekilde gösterirler.

İktidar olanlar hep kendi yandaşlarını korumak ve kollamak için, kendi çıkarları için olmadık yol ve yötemlere başvururken, biz ezilen çoğunluk için daha fazla baskı ve sömürüyü reva görmektedirler. Şimdi yine biz emekçilere, "Sizi bir kaç yıl daha kandıralım, iliklerinizi biraz daha boşaltalım" diye seçim yapmamızı istiyorlar.

Biz seçimimizi yaptık! Devrim ve sosyalizmden yana mücadeleyi yükselteceğiz! Gelecek babarlığın bugünkü hakimiyeti olmayacaktır.

Biz Kuzey Kürdistan'ın işçileri ve emekçileri olarak buna izin vermeyeceğiz.

İşçiler ve emekçiler olarak, burjuvazinin oyunlarını örgütlü gücümüzle bozacağız! Yeter ki gücümüze inanalım ve kurtuluşa giden yolu birlikte örelim.

Kendilerinin çıkarları için bizi seçimlerle kandırmaya çalışan ve sandığa götürmek isteyenlere karşı biz tercihimizi yaptık: Üreten biziz, ürettiklerimize sahip çıkarak yöneten de biz olacağız. Bunu için örgütlenmeliyiz! Proleteryanın önder partisinde, onun saflarında devrime giden yolda ilerlemeliyiz. Egemenlerin korkulu rüyası, onların iktidarlarının paramparça edilmesinden başka bir anlam taşımayan DEVRİM İÇİN ÖRGÜTLENMELİYİZ!

Kuzey Kürdistan proleteryasının önder örgütlü gücü **Partîya Bolşewîk-Kurdistana Bakur** saflarında devrim mücadelesini ilmek ilmek örerek, mücadelemizi **sosyalizm**le taçlandırmalıyız.

Bu zafer, bize Türk, Kürt, Ermeni, Arap, Laz, Çerkez vb. bu ülkede yaşayan halkların özgür birlikteliği için gereklidir. Bu zulmün ve sömürünün son bulması için gereklidir.

Haydi hep birlikte özgür bir düzende, halkların kardeşçe bir arada yaşaması için, sömürüsüz bir dünyada yaşaması için köhnemiş bu kapitalist dünya çarkını paramparça etmeye!

Biz sömürücü sınıfın iktidar dalaşları için seçim değil, biz kendi iktidarımızın yaşam bulması için tarafız ve bizim tarafımız sınıfın devrim partisi **Partîya Bolşewîk**'in safıdır. Bu saf, işçilerin ve emekçilerin safıdır. Biz işçilerin, emekçilerin safını seçtik.

Ve sizi iktidar ve sömürü dalaşlarınızla "tarihin çöplüğüne" atacağız, çünkü yeriniz orasıdır.

— İşçilerin ve emekçilerin özgür cumhuriyeti için ileri!

— Biz seçimimizi devrim ve sosyalizmden yana yaptık!

— Kahrolsun burjuvazinin seçim aldatmacası!

Mayıs 2007

AMED'DE 1 MAYIS KUTLAMASINA İZİN YOK!

Diyarbakır'da Valiliğinin 1 Mayıs'la ilgili baskıcı ve keyfi tutumu devam ediyor...

Diyarbakır'da 1 Mayıs Tertip Komitesi adına yapılan miting başvurusuna Valilik, Tertip Komitesi'nin talep etmediği, şehir dışında olan Fuar alanını verdi. Verilen yerin "uygun olmadığını, bunun yasaklamayla eşdeğer olduğu"nu belirten Tertip Komitesi, bu gelişmeyi bir basın açıklamasıyla protesto etti.

Sendika ve diğer kitle örgütlerinin destek verdiği basın açıklaması şehir merkezinde bulunan Dağkapı'da yapıldı. Saat 12.00'de bir araya gelen kitle davul eşliğinde halaylar çekti.

Basın açıklamasını Demokrasi Platformu Dönem Sözcüsü Tez-İş 1 Nolu Şube Başkanı Ali Öncü yaptı.

Ali Öncü yaptığı konuşmada; Türkiye'nin katılımcı, özgürlükçü, eşitlikçi ve insan haklarına dayalı demokratik bir sistem yaratamadığı için, askeri otoritenin vesayetinden kurtulamadığını belirterek Kürt sorununun demokratik çözümünü istedi...

Bazen sloganlarla konuşması kesilen Öncü basın açıklamasını çoğunluğu işçi olan kitleye yaptı, bir saat süren eylemlilik burada sonlandı.

Basın açıklamasına Akyıl işçileri, Belediye-İş, Yapı-Yol-Sen işçileri vb. kitle örgütleri destek verdi. Atılan sloganlar, "Bijî yek gulan!", "Bijî bratîya gelan!"; taşınan dövizler, "T.C vatandaşıyım, Kürdüm ama düşman değilim!", "Barış dili anadildir, Anadilimiz Kürtçedir!"

Basın açıklaması bitiminde kitle dağıldı. Böylece Diyarbakır'da 1 Mayıs'ın bir mitingle kutlanması yerine basın açıklaması şeklinde geçmiş oldu.

Dünya işçi hareketinin, işçilerin haklarının korunması için yüz yılı aşkın süre öncesinde başlattığı bu mücadeleyi bu yıl Türk egemenleri dolaylı olarak yasaklayarak engellemek istemiştir. 1 Mayıs'ın kutlanmasına bile tahammülü olmayan egemen sınıfların bu tavrına dur demenin zamanı çoktan gelmiştir. Egemen sınıfların böyle davranmasında işçilerin, emekçilerin payı vardır. Tıpkı, Nazım'ın dizelerinde olduğu gibi; "Söylemeye dilim varmıyor ama kabahatin çoğu sende canım kardeşim!"

Buna daha fazla seyirci kalmayacağız! Çünü seyirci kalmak, barbarlık içinde insanlığın yok olmasına seyirci olmaktır. Biz ilmek ilmek örgütlülüğü güçlendirerek, bizi yok etmeye çalışan kapitalist barbarlığı tarihin çöplüğüne atacağız.

Biz direnenler ve bu anlamda örgütlülüğü savunanlar, yeni bir dünyanın

yaratılması için canbedeli mücadele edeceğiz. Devrimle varılacak olan sosyalist dünya, işçi ve emekçilerin kurtuluş hedefidir. Bunun için; dünya işçi sınıfına doğru önderlik ederek onların kapitalistlerin esaretinden kurtulmasına öncülük eden Marks, Engels, Lenin ve Stalin'den bize kalan bilimsel sosyalist öğretileri, sınıfın yolgösterici feneri olarak pratikte egemen kılma mücadelesini yılmadan vermemiz lazım. Eskimiş, köhne dünya düzeninin yıkılmasıdır istediğimiz. Bu yolda 1 Mayıs'ın işçi sınıfının birlik, mücadele ve örgütlülüğü güçlendirme günü olduğu bilinciyle, 1 Mayısları birleşmenin, dayanışmanın günleri olarak kutlamalı; Kuzey Kürdistan/Türkiye'de örgütlenmeli, mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Kuzey Kürdistan'da yaşayan işçi ve emekçilerin öncü partisi olan Partîya Bolşewîk saflarını örelim. Onu, ezilen sınıf ve katmanların önder gücü yapmak için, fabrikadaki işçinin, tarladaki yoksul köylünün kurtuluşunun örgütü haline getirelim.

İşçi ve emekçiler Kuzey Kürdistan-Türkiye'de bolşevik bir devrimle zafere ulaşılabildiğinde ancak 1 Mayısları kardeşçe ve özgürce kutlayabilecektir.

Devrimci 1 mayısları yaşatmak için;

Bijî Yek Gulan!

Bijî proleter enternasyonalîzma!

Yaşasın proleterya enternasyonalizmi!

Mayıs 2007

KESK'E BAĞLI EĞİTİM-SEN'İN ALDIĞI KARAR DOĞRULTUSUNDA KAMU İŞÇİLERİ ÜLKE GENELİNDE ALANLARA İNDİ...

7 Nisan Cumartesi günü Eğitim-Sen "İnsanca Yaşam, Demokratik Türkiye" adı altında 7 bölgede alana çıktı. Bu alanlardan biri de Amed'di. Saat 12.00'den sonra Urfakapı'da biraraya gelen kitle, Eğitim-Sen bayraklarıyla miting alanı olan İstasyon alanına doğru kortejler halinde yürüdü.

Yürüyüş boyunca çeşitli sloganlar atıldı; "Eğitim haktır satılamaz!", "Bijî bratîya gelan!", "Hüseyinler ölmez!", "Ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Sustukça sıra sana gelecek!", "Susma haykır halklar kardeştir!", "Güneşimizi karartırmayacağız!", "Barışa bir şans çift taraflı ateşkes!", "Direne direne kazanacağız!", "Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek!", "Ek dersime dokunma!", "Çelik elini cebimizden çek!"

Çevre illerden Bingöl, Siirt, Batman, Malatya, Elazığ, Tunceli, Şırnak, Mardin, Adıyaman Urfa ve Muş'tan gelen eğitim işçileri alanda talepleri için toplandılar.

Diyarbakır Eğitim-Sen Şube Başkanı İh-

san Babaoğlu bir konuşma yaptı. Babaoğlu konuşmasında özetle şunları belirtti: "Dayatılan yasalar çalışma yaşamımızı olumsuz etkilemekte, öğretmenlik statüsünün düşürülmesi kabul edilemez. Kadrolaşmayla birlikte usulsüz bir şekilde 700 öğretmen ve yüzlerce idareci atamaları yapılmıştır. Gebze'de milliyetçi bir kişi tarafından vurulan üyemiz Hüseyin Cebe arkadaşımıza yönelik saldırıyı kınıyoruz. Ek derslerimize dokundurtmayız. Biz artık barış, kardeşlik içinde yaşamak istiyoruz. Kürt sorunun barışçıl demokratik çözümü, Kürtlere onurlu bir yaşam, anadilimizde eğitim istiyoruz."

Mitinge DTP ve EMEP ve KESK yönetimleri ile kimi belediye başkanları da destek sunmuştu. Cezaevinden yeni çıkan DTP Başkanı, emekçilerin kazanımlarına saldırılar olduğunu, bu saldırılar karşısında Kürt ve Türk emekçilerinin dayanışması gerektiğini söyledi. "Halkların kardeşliğinden yana olan sizleri selamlıyorum." diyerek eğitim emekçilerini selamladı. Eğitim-Sen Mali Sekreteri Adnan Gülpınar da yaptığı konuşmada, "Herşey emperyalizme teslim edilmek isteniyor. Hükümet eğitime ve sağlığa bütçe ayırmıyor. Bu gidişe dur demek gereklidir." dedi. KESK MYK Üyesi Fevzi Ayber ise "Bu ülkede demokrasi var dedikçe sendika binaları kundaklanıyor, gazeteler kapatılıyor, sendika yöneticileri sürgün ediliyor." dedi.

Mücadelede yitirilen eğitim emekçileri için yapılan saygı duruşundan sonra kitle hep birlikte "Şehît namirin!" diye slogan attı. Yaklaşık 6-7 bin kişinin katıldığı mitingde İbrahim Rojxelat bir müzik dinletisi yaptı. Dinleti anında kitle biraz daha arttı. Dinletiden sonra kitle dağıldı.

KESK'e bağlı Eğitim-Sen, özellikle 1989 yılından sonra gelişen işçi ve emekçi mücadelesinde önemli bir yere sahipti. Eğitim-Sen, o yıllarda daha direngen bir mücadele hattı izledi. Ancak sonraki yıllarda özellikle başını çeken reformistlerin marifetiyle, günü kurtarma adına, genellikle ekonomik ve demokratik talepler üzerinden bir mücadele yürütüler. Böylece süreç içinde durağan bir gelişme içine girdiler. Tüzüklerine koydukları "anadilde eğitim hakkı" yüzünden devlet haklarında yasaklama talebiyle dava açtı. Bu arada özellikle şoven milliyetçi kesim de Eğitim-Sen'e yönelik saldırılara başvurdu. Son tahlilde Eğitim-Sen içindeki reformistler yasaklanmayı göze alamayarak bu talebi tüzüklerinden silerek sahiplenmediler.

Irkçı, şoven Türk devletinin kapatmayla yüzyüze bıraktığı sendika toplanarak tüzükteki "anadilde eğitim hakkı" doğru talebini çıkardı ve bu kapatma için açılan soruşturma kaldırıldı.

Eğitim-Sen devletin "küreselleşme" adı altında yaptığı saldırılar karşısında beklenen mücadeleyi yürütmedi. Halkın diliyle

"eğitimcilerimiz sınıfta kaldı." Kimi eylemler yapsalar da bu yeterli değildi. Toplu sözleşme ve grev hakkı noktasındaki talepleri halen devletçe onaylanmış değil. Bu anlamda emekçilerin en doğal hakkı olan grev hakkını kullanamamaktadırlar. Uluslararası sözleşmelerde olan bu hakka sahip çıkılamadı. İşte böylesi süreçlerden geçen eğitim emekçileri kısmi mücadelelerle yetindiler. Yetinmeleri de normal… Çünkü onlar sistemin kimi yönlerini iyileştirmek istemektedirler yalnızca.

Yapılan bu son eylemde de edinilen izlenim, Eğitim-Sen'in mücadeleci hatta dönmeyeceği yönündedir. Onlar halen eski mücadele günlerinden kalan iyi görüntüleriyle idare etmektedirler.

Eğitim-Sen ekonomik ve diğer çıkarlarının zedelendiği noktada üyelerini sokağa dökerek talepler uğruna mücadele ediyor. Gelinen noktada eylem kararı almalarında yaşam standartlarının düşmesi, ortalama yaşam ölçülerinin altında yaşama mahkum edilmeleri ve taban örgütlülüğünün dayatmaları… etkili oldu. Bu durum sendikal mücadele hattının gelinen noktadaki durumunun bir özetidir.

Eğitim-Sen'in bu durumu, sermayenin dünya ölçüsünde emek cephesine yaptığı pervasız saldırılara karşı alternatif olma ve daha güzel bir dünya yaratma mücadelesinden uzak kalmanın bir yansımasıdır.

Bugünkü durum bu! "Bu durum değiştirilemez mi?" diye sorduğumuzda, soruya verilecek cevap, "Evet değiştirilebilinir!" şeklindedir. Bu anlamda görev; sınıfı, sınıf bilinciyle donatarak sosyalist bilinci geliştirmekten geçer. Bu sosyalist bilinci verecek yegâne öncü güç, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de örgütlü olan bolşevik partilerdir. Alternatif cephenin örülmesinin yolu buradan geçmektedir.

Kuzey Kürdistan işçi ve emekçisinin öz gücü olan Partîya Bolşewîk saflarında örgütlenmeli; onu sermaye sınıfına karşı sınıfsal mücadelede kendi sınıf partisi olarak geliştirmeli ve güçlendirmeliyiz.

İşte o zaman mücadele sermaye sınıfına karşı yalnızca kısmi hak mücadeleleri ile sınırlandırılmadan yürütülür, sömürücü iktidarı devirmek hedefe konularak, sermaye sınıfı iktidarı ile birlikte, gerçek yeri olan tarihin çöplüğüne atılabilir. İşte o zaman Kuzey Kürdistan-Türkiye'de tüm halkların özgürce birlikteliğini sağlayabiliriz. İşte o zaman sömürenlerin olmadığı proleterya diktatörlüğü şartlarında tam hak eşitliği temelinde ortaklaşa sosyalist yeni bir dünyayı inşa ederiz. O zaman insanca yaşam ve demokratik bir ülkede birlikte yaşayabiliriz. Çünkü orada ayrılıklar değil, özgürlükler yaşam bulacaktır.

Yaşasın özgür, bilimsel ve demokratik eğitim! Herkese parasız eğitim ve sağlık hizmeti!

Bir SB okuru, Nisan 2007

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü bölgemizde iki farklı mitingle kutlandı...

Bölgemizde, daha önceki yıllarda, Dünya Emekçi Kadınlar Günü öncesi bir platform temelinde bir araya gelinir, emekçi kadınlar günü üzerine; katılımın kadınlı, veya kadın-erkek katılımlı miting olup olmaması yönünde tartışmalar yürütülürdü.

Bu yıl bu tartışmalar yürütülmeden direk kutuplaşılarak iki ayrı miting düzenlendi.

Birinci miting, kadın-erkek katılımlı olarak 4 Mart pazar günü yapıldı. Yaklaşık olarak 500 kişinin katılımıyla bu miting gerçeklerştirildi. Dergi çevrelerinin düzenlediği bu mitinge ağırlıklı olarak erkekler katılmıştı.

İkinci miting, 8 Mart günü yapıldı. Bu miting yaklaşık olarak 800 kadının katılımıyla gerçekleştirildi. DTP Genç Kadın Birimi, DÖKH, İşçi Mücadelesi, SDP, Eğitim-Sen, Emep, Amargi, Karşıyaka Kadın Dayanışması'nın katıldığı mitingde polis, DTP Genç Kadın Birimi'nin açtığı ve üzerinde **"Biz barış dedik, siz zehirlediniz!"** yazılı pankarta müdahale etti. Tertip komitesi ve polis arasında kısa bir tartışma oldu. Pankart tertip komitesinin "Biz sorumluluğu üstleniyoruz, gerekirse dava açın" demesi üzerine alınmadı.

Çoğunluğu DTP'li kadınların oluşturduğu yürüyüş boyunca "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!", "Türk, Kürt, Ermeni… Yaşasın halkların kardeşliği!", "Jin jiyan azadi!", "Yaşasın 8 Mart, yaşasın mücadelemiz!", "Kimsenin namusu olmayacağız!", "Iraklı kadınlar yalnız değildir!", "Kadın katliamı ve töre cineyetine son!" gibi sloganlar atıldı. Özellikle kürt kadınlarının Öcalan lehine attığı sloganlar nedeniyle tertip komitesi uyarıldı. Yoğun güvenlik önlemleri altında geçen miting bu yıl da kutlanmış oldu.

Bu önemli mücadele ve direniş gününde biz devrim hedefi olanların daha fazla devrim ve sosyalizm için mücadele saflarını örmeliyiz. İnisiyatifi devrimin propagandasına çevirmemize bugün geçmişten daha çok ihtiyaç var. Emek üretkenliğinin en yoğun olduğu ve sömürünün de en katmerli şekilde yaşandığı fabrikalara kök salmalıyız.

Bunu, yaşamın gelecekte daha güzel olması için, kadın emekçilerin daha iyi şartlarda kendilerini ifade etmesi için, bu militarizmin savaş tamtamlarıyla kadın emekçilere gönderdiği cenazelerin olmaması için yapmalıyız. Bu savaşlarda tecavüz ve kurşunlamalara son vermek için yapmalıyız.

Bunun için tüm sınıf bilinçli işçi ve emekçilere görev düşmektedir. Yeni bir dünya mümkündür, yeter ki bu örgütlü gücü sınıfla bütünleştirelim.

Kapitalist dünyada sömürü sonucu insanlığa reva görülen her kötülüğün son bulması için, başta işçi ve emekçi kadınlar olmak üzere genelde insanlığın kurtuluşu için verilen "bu en sonuncu kavgada" emekçi kadınların yeri, Kuzey Kürdistan'ın örgütlü komünist partisi olan Partîya Bolşewîk saflarında örgütlenmektir.

Örgütlen, güç ver ki; bütün bu barbarlığı tarihin çöplüğüne atabilelim. Yerine işçilerin ve emekçilerin devrimle kuracakları sosyalist toplumu kurabilelim.

Bu anlamlı mücadele gününde daha kararlı olarak safları örmeliyiz.

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Bi jî 8'e Adare!

Mart 2007

8 Mart Emekçi Kadınlar Günü'nde iki etkinlik yapıldı…

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü bölgemizde yapılan iki etkinlikle kutlandı.

Birincisi; sadece kadın katılımlı olarak 40 kadının katılımıyla gerçekleşti. Etkinlik, 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesini, Amerika'da, İngiltere'de ilk emekçi kadın örgütlenmesini, kadın işçi mücadelesi tarihini, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de kadın örgütlenmesi tarihini, günümüzde kadın işçilerin yaşadığı sorunları, göçün kadınlar üzerindeki etkisini, emekçi kadınların görünmeyen emeğini, erkek egemen zihniyetin kadın üzerindeki cinsel, sınıfsal ve ulusal sömürüyü ve bununla birlikte kadını fuhuşa götüren sistemi anlatan, yaklaşık 20 dakika süren bir sinevizyon gösterimiyle başladı.

Daha çok ev kadınlarının katıldığı etkinlikte, iki ayrı başlıkta sunum yapıldı:

Birinci sunumda; tüm kapitalist ülkelerde ve özelde ülkemizde kadının evde, işyerinde somut durumu, yetiştirilme biçimi ve bununla gelen davranış biçimleri, ev kadınlarının kapitalizme katkısı, erkek egemen sistemin kadına yaklaşımı anlatıldı.

İkinci sunumda yeni medeni kanunda kadın hakları ve kadının kurtuluşundaki

katkısı anlatılıp gerçek kurtuluşunun sosyalizmde olduğu vurgulandı. 1917 Ekim Devrimi'nden sonra yaşanılan gelişmeler-kazanımlar örneklerle anlatıldı.

Sunumlar sonrasında yaklaşık 1 saat süren tartışma bölümü oldu. Sadece kadın katılımlı olması bu yönde çok olumlu olmuştur. Kadınlar kendilerini çok rahat ifade edip, yaşadıkları sorunları hiç tedirginlik duymadan paylaştı.

Tartışma sonrasında 15 dakika ara verildi. Arada etkinliği düzenleyen kadın arkadaşların hazırladığı yiyecekler, içecekler satıldı. Dergi ve kitap stantları kuruldu.

Daha sonrada 'Komünistlerden Kadınlara Çağrı' adlı şiir sergilendi. Bunun dışında şiirler okundu. Ardından bir skeç gösterimi yapıldı. Etkinliğimiz müzikle son buldu. Kadınlar bu etkinliklerin sadece 8 Mart'ta değil, sıkça tekrarlanmasını istediklerini ifade ettiler.

Etkinlik biletli yapıldı, biletler 1 YTL değerle verildi. Erkek yoldaşlardan da bağış alındı. Satılan yiyeceklerle birlikte bir gelir sağlandı.

Diğer etkinlik bir başka alanda ...'li kadın işçilerin katılımı amaçlanmıştı. Ama maalesef katılım çok azdı, sunumun bir bölümü kadın işçilerden biri tarafından yapıldı. Aynı program burada da sunuldu. Katılan kadın işçiler, organizasyonun çok iyi olduğunu, katılımdan dolayı çok üzüntü duyduklarını ifade ettiler.

Böylesi etkinliklerle biz genelinde işçi sınıfı ve emekçiler ile bağlarımızı kuvvetlendirmeyi hedeflemeliyiz; bu toplantıları bir araç olarak kullanmalıyız.

Özellikle işçi ve emekçi kadınların sorunlarını bilince çıkarırken kapitalist sistem tarafından her türlü baskı ve sindirmelere mâruz kalmış, ezilen, sömürülen insanlarla birlikte daha güzel bir dünya yaratma mücadelesi içinde olmalıyız.

İşçi ve emekçi kadınların sorunları ve bu sorunları üzerinden talepler geliştirmeli, kurtuluşa giden yolun ne olduğunu, ne olması gerektiğini öğreterek onların sınıfın öncü partisinde örgütlenmesini sağlamalıyız. Böylece bugün geleceksiz olan gelişme seyrini, geleceği aydınlık ve özgürlük olan, insanın insan tarafından sömürülmediği bir yeni dünya için mücadele hattının örülmesi olarak değiştirmeliyiz. Ezilenin en ezileni olma yanında, bir de ulusal baskı altında olan başta Kürt kadınları ve diğer milliyetlerden işçi ve emekçi kadınların, kendi sınıf partisi olan **Partîya Bolşewîk** saflarında örgütlenmeye çağırıyoruz.

Devrimle varacağımız yeni sosyalist sistemde demokratik ve özgür bir yeni dünyayı ancak birlikte yaratabiliriz.

— Yaşasın kadınların örgütlü mücadelesi!

Bir SB okuru, Mart 2007

SİSTEM KUZEY KÜRDİSTAN/TÜRKİYE'DE "DERİN" İLİŞKİLER ÜZERİNDEN KATLİAMLAR TERTİPLEMEYE DEVAM EDİYOR...

Oyunları bozalım!

"Malatya'da, ismi misyonerlik faaliyetleriyle anılan bir kitap evinde 3 kişi boğazları kesilerek öldürüldü…" (Malatya'da yayınlanan yerel gazete, 18 Nisan '07)

Biri Alman uyruklu, ikisi hristiyanlığı seçmiş TC vatandaşı.

18 Nisan 2007 tarihinde gerçekleşen katliamda sonrasında vali olayla ilgi-li bilgi verdikten sonra gazetecilerin sorularını yanıtlıyor. Vali, daha önce de saldırı yapılan bu kitabevi için, "emniyetten koruma talebi" olmadığı yönlü bilgi aldığını belirtmekte, olayı basit bir olay olarak değerlendirmektedir. Oysa demokrasinin hamasi savunucuları

olan bu kapitalist devletin yasalarında "kişi hak ve hürriyetlerini korumak ve kollamakla" yükümlü olduklarını belirtilmektedir. Bu ve gerçekleşen bir dizi katliamda görmekteyiz ki, "kişi hak ve özgürlükleri"ni korumak yerine çeşitli uluslara, azınlık ve etnik yapılara karşı baskı ve sindirme eylemlerini bizzat kendilerinin oluşturdukları ilişkiler üzerinden "taşeron"larına yaptırmaktadırlar. Örnek mi? Şemdinli'deki saldırı, Trabzon'da Rahip Santos, Hrant Dink ve Malatya'daki bu cinayetler...

Yasal olarak faaliyet yürütmek için izin alınan bu işyerine yönelik saldırıdan doğrudan devlet sorumludur. Geçmişteki cinayetlerde/katliamlarda olduğu gibi hepsinde soruşturmalar "abi"lere takılmış, sanıklar da hep susma haklarını kullanmıştır!?.. Acaba niye!?..

O en sonuncu din dururken, bu ne cesaret, gelmişler, "müslüman mahallesinde salyangoz satıyorlar?"! Normal ölüm onları paklamaz! Çarmıha germek için demek ki zaman yoktu!! Onlar da din tacirleri için boğazlarını keselim dediler!!!

İşte vahşetin resmi bu!

Dinci gericiliğin utanç dolu barbarlığı bu! Farklı düşünen insanları öldürmek bunların süregelen barbarlıkları!

Nasıl ki 37 aydın Sivas'ta Madımak otelinde devlet eliyle desteklenerek diri diri yakıldıysa… Nasıl ki, o dönemde de "müslüman mahallesinde salyangoz satılmaz" denildiyse… Nasıl ki, planlı bir şekilde emniyetin, valinin, belediye başkanının ve hatta ülkenin başbakanının katliamı değerlendirmelerinde; "yananların oteli yakılmasını provoke ettiğini" iddia ettilerse… Bugün de durum farklı değil!

O zaman da ellerinde istihbarat bilgileri olmasına rağmen gelişen olaylara bir gün boyunca müdahale edilmemişti. Cübbeli, sarıklı, uzun sakallı mollalar "tekbir" getirerek oteli ateşe vermişlerdi.

Din tacirlerinin devletin kimi karanlık işlerinde kullanıldıkları ve bizzat Hizbikontra faaliyetlerle bir dizi devrimci, demokrat ve yurtsever insanı öldürdükleri bilinmektedir. Hatta "dönen" kimi yandaşları da "domuz bağı"yla mahzenlerde çıkarıldı. Eski Batman valisine örtülü ödenekten bu kontralara verilmek üzere para çıkarıldığı ve suikast silahları alınarak bu örgüte verildiği gazete manşetlerine çarşaf çarşaf çıktı. Devletin başındakiler bile kimi zaman itiraflarda bulunmuş, "kimi münferit olayların olduğunu" söylemişlerdi.

Devletin karanlık olayları tezgâhladığı, kimisinde tetiği başkalarına çektirdiği bilinen bir geçek. Bu anlamda kaygı verici bu gelişmelere kayıtsız kalınmamalı; önceki dönemlerde olduğu gibi gelecekte de azınlık ve etnik yapılara karşı, baskı altındaki uluslara, en başta da Kürt ulusundan işçilere, emekçilere karşı saldırıların olacağı hesaplanmalı ve ön-

lem alınmalıdır.

Kapitalist sistem ulusları, azınlık ve etnik yapıları birbirine düşman ederek iktidarını sürdürmeye çalışır. "Böl, parçala, yönet!" siyaseti ile hakim sınıflar işçileri, emekçileri, ezilen halkları, azınlıkları çeşitli araç, yol ve yöntemlerle, birbirine düşürerek onların mevcut kapitalist sisteme/devlete karşı olası birliğini ortadan kaldırır, onların birlikte mücadelesinin önüne set çeker. Böylece parçalanmış bir toplumu yönetmek, sistemi ayakta tutmak daha kolay hale gelir.

Kapitalist dünyada misyonerlik faaliyetinde sadece Hristiyanlar bulunmamakta diğer dinler de başka alanlarda bu faaliyetlerde bulunmaktadırlar. Bu dinler arasındaki çelişkilerin yansımasıdır.

Bu katliam bir kaç kitabın satılarak bir kaç insanın dinini değiştirmesi olayı olarak algılanmamalıdır. Algılanması gereken, Türk devletinin işçi ve emekçilerin, ezilen halkların dikkatini bu noktaya çekerek, onları asıl sorunlarından uzaklaştırmak ve dinin yığınları uyuşturucu etkisini kullanmak istemesidir.

TC devletinin kuruluşundan bu yana Kuzey Kürdistan-Türkiye'de çeşitli ulus, azınlık ve etnik yapılar üzerinde baskı ve asimilasyon çalışması sistemli olarak yürütülmüştür. Bu, başka dinlere tahammül etmemek şeklinde de kendisini göstermiştir. Bu noktada TC faşisttir. Onaylamadığı gelişmeler karşısında böylesi taşeronlar kullandı ve kullanmaya devam edecektir.

"Sonra da Zirve ismini alan yayınevinde katledilen üç kişiden Alman Tilmann Geske'nin eşi Susanne Geske, davaya müdahil olmak ve olayda "devletin hizmet kusuru" bulunduğu gerekçesiyle tazminat davası açmaya hazırlanıyor. Katliamın kilit ismi Emre Günaydın ise hastanede güvenlik önlemleriyle korunuyor. 8 Nisan'da Altın Kıyısı Otel'de düzenlenen Paskalya Bayramı'na, olaya karışan beş kişi dışında orada bulunanların tanımadığı bir kişi daha varmış. O tarihte otelin güvenlik kamerasının arızalı olduğu belirtilmiş." (Radikal, 18 Nisan 2007, dha ve aa'nın haberi)

Yukarıdaki gazete haberini okuyunca "otelin kamerasının kapalı olması" yeni soruları gündeme getirmektedir. Haberde sözü edilen –orada bulunanların tanımadığı– şahsın aslında devlet biriminden olan olayın tezgahlayıcılarından biri olduğunu akıllara getirmektedir.

Kayıtlarla ilgili sorunu devlet gücünü kullanarak çözmüştür veya organize etmiştir. Bu çete üyeleri, devlete bağlılıklarını ileride kontra faaliyetleri için yedekte tutulacak birer Sedat Bucak, Alaattin Çakıcı, Çatlı veya M. A. Ağca olarak kalacaktır.

Yeni Şafak gazetesinin haberine göre Polat, Günaydın'a "Devlet arkada, misyonerleri sen halledeceksin. Sana her türlü

devlet güvencesini veririz." demiş. Habere göre Malatya katliamı sanığı 6 kişi son iki yıl içinde tanışmış. Grubun lideri olan Günaydın, eylemi, kendilerini "Hizbullah, PKK ve misyonerlikle mücadele eden devlet görevlileri olarak tanıtan bir başka grubun talimatıyla planladığını söylemiş.

Bu gazetenin yayınında bile yapılan katliamın arkasındaki güce işaret edilmektedir. Evet, devletini ve vatanını "seven" "meçhul" (aslında belli) güçler vardır ve bu güçler çeteleştirdikleri kimi genç-lere böylesi olayları yaptırmakta; onları kendi işlerinde taşeron olarak kullanmaktadırlar.

"Büyük Ağabey" iddiası...

"… Günaydın'ın geçen yıl çalıştığı yerel Malatya Birlik gazetesinde "Polat" soyadlı kişiden etkilenerek katliamı gerçekleştirdiği iddiası öne sürüldü. (Yeni Şafak gazetesinin haberinden)

Hrant Dink'in katledilmesinde nasıl "Büyük Ağabeyler" varsa; ki bunlar devlet kurumlarından destek ve emir alıyorlar; bu olayda da "Büyük Ağabey"ler var ve bu "ağabeyler"in yardım ve destekleriyle bu olay gerçekleştiriliyor.

Kapitalist devlet örgütlenmeleri böylesi çeteleri yetiştirir, kollar ve yeri geldiğinde kullanır. Bu onun kendi iktidarının devamı için gereklidir. Devlet bu "derin ilişkileri" hem kendi iktidarının devam etmesi hem de başka ülkelere karşı kullanmak üzere elinde tutar, yeri geldiğinde onları kullanır.

Bu olayda Diyanet işin neresinde?

"Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Prof. Dr.Muhammet Şevki Aydın ise bir açıklama yaparak, misyonerlikle ilgili "çığırtkanlık yapılmaması"nı istedi. Misyonerlikfaaliyetleri adı altında insanların zaafları kullanılıyorsa bunu kimse tasvip edemez. Ama salt din anlatımından ibaret misyonerlik, din özgürlüğü bağlamında değerlendirilmelidir..." (Radikal 18 nisan 2007)

Bu açıklama, katilleri "temiz"e çıkarma gayretidir. O, "misyonerlik faaliyetleri adı altında insanların zaafları kullanılıyorsa bunu kimse tasvip edemez" diyerek "tasvip edemez" dediği şeyin aynı zamanda insanların katledilmesini de içerdiğini bilmektedir. Açıklamasının devamında, "Ama salt din anlatımından ibaret misyonerlik, din özgürlüğü bağlamında değerlendirilmelidir" diyerek güya, ne kadar tolerans sahibi olduklarını göstermeye çalışmaktadır. Tüm dinler gibi, İslam dininin de şiddet üzerinden geliştiğini hiç kimse gizleyemez!

Yukarıda irdelediğimiz katliamda açıkça görüleceği üzere, ülkeyi yöneten egemen güç, kendi iktidarını korumak için

her tür yol ve yönteme başvurmaktadır. Bu katliamda da devletin din konusunda da verdiği mesaj şudur: "Bakın ülkemizde hassas olan din konusunda faaliyetler artmıştır, ben bunlara müdahale ediyorum."

Tabii ki yoketme politikası yerine, çok lafını ettikleri yargı yoluna başvurarak önlem alabilirlerdi ama bu uzun ve zahmetli bir yol olurdu. Ayrıca ya "demokrasi"nin olduğu bu ülkede işlerine gelmeyen bir sonuç çıkarsa, bu da iyi sonuç olmazdı.

Hem böylesi faaliyetlere kalkanlara korku vererek bastırması daha rahat olacaktı. Hem de binlerce taraftarı "iyi oldu" diyerek taraf olmasını sağlayacaktı ve bunu yaptırdılar.

Kuzey Kürdistan gerçekliğinde dinin kitleler üzerinde önemli bir etkisi vardır. Devlet bu etkiyi bildiği için bu alanı yıllardır çok iyi kullanmaktadır.

Oyunları bozalım!

Yeni bir dünya yaratma mücadelesi hedefi ile örgütlenen Kuzey Kürdistan'ın öncü partisinin neferleri olarak, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de işçilerin ve emek-çilerin bu sistemde özgür bir biçimde yaşama haklarının olmadığını; kurtuluşun sosyalizm için örgütlü güçten geçtiğini ellerimizdeki tüm olanaklarla işçi sınıfına ve emekçi kitlelere bıkmadan usanmadan anlatmamız, onları Bolşevik Parti'de örgütlememiz lazım.

Bu olayda olduğu gibi barbarlığa seyirci kalmamak için, daha onurlu bir geleceği ve daha yaşanabilir bir dünyayı yaratmak için çalışmalıyız.

Devrimin bir hayal değil gerçekleşebilir birşey olduğunu kavratmalıyız. 1917 Ekim Devrimi bir ilkti; onu çeşitli ülke devrimleri izledi. Sovyetler Birliği'nde, Çin'de ve diğer ülkelerdeki devrimlerin olumlu kazanımlarını sahiplenmeli ve bunu işçilere, emekçilere iyi anlatmalıyız.

Kuzey Kürdistan'da partimiz Partîya Bolşewîk'in saflarını daha güçlendirelim! Partimiz Partîya Bolşewîk önderliğinde hakim sınıfların devletini/sistemini yerle bir edelim. Yerine işçilerin, emekçilerin devrimci demokratik düzenini kuralım.

Ancak o zaman bu barbarlıkların önüne geçmiş olacağız. Ancak o zaman insanları farklı dini inançları yüzünden boğazlayan ya da boğazlayanlara güç veren, kontra faaliyetleri için insan yetiştiren çeteci TC devletinden ve egemen sisteminden hesap sorabiliriz.

Kapitalist sistem insanları din, dil, ırk ve mezhepler temelinde bölerek yönetmeye çalışır. Bu oyunları bozalım!

Kahrolsun faşist Türk devleti!

Kahrolsun her türden gericilik!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Yaşasın devrim ve sosyalizm mücadelemiz!

Mayıs 2007

İBRAHİM KAYPAKKAYA

Tirkiyê pirsgirêka netewî...

20. Kurtasiya tezên Revîsyonîzma Şafakê di derheqê mesela mîllî de:

Revîsyonîstên Şafakê, zordestiya li ser mîlliyetên hindikayiyên din û li ser zimanan paşçav dikin. Revîsyonîstên Şafakê, tevgera Kurd weke tevgereke netewî nabinin;wê tenê weke tevgere "gel" ya berê xwe daye dijî zordestiyê dinirxinin;

weke ew tevgera gelê Kurd ya çînî û ya netewî nikare ji hev cûde bike, tevgera gelê Kurd ya berê xwe daye dijî zordarî û zilmê bi naveroka xwe ya demokrasiya gelemperî, naveroka wê ya berê xwe dide xurtkirina paşverûtiya netewekariya Kurd jî nikare ji hev cûde bike, ferqa di navbera bûrjûva û axên erdan, proleterya û kedkarên Kurd de rêjdike.

Revîsyonîstên Şafakê, sedemên kûr yên aborî û siyasî yên zordestiya netewî ya çinên sereke yên Tirk li ser netewa Kurd pêk tîne şaş tehlîl dikin, zordestiya çînî û ya netewî, nakokiya netewî û ya çînî yek û eynî nişan dikin.

Revîsyonîstên Şafakê, şopên kûr yên

netewekariya Tirk li ser karker û gundiyên Tirk jî ji neditinê tên, rastiyê fedayê gotinên bi xemil dikin! Pewistiya faaliyetên di nava karker û gundiyan de ya dijî nekewekariya Tirk werin ajotin ji holê radikin.

Revîsyonîstên Şafakê, gotina "mafê çarenûsiya netewan" bi awakî aqil nagre vê şaş dikin, wê ewil diguhêzin formulasyona Buharînîst, dûre dest direjî irzê formulasyona Buharînîst jî dikin, mafê tayînkirina qedera netewa Kurd bi temanî tînin rewşa bê imkan û ji holê radikin.

Revîsyonîstên Şafakê, bi demogojiya "parvekerî" ve, bi awakî dizî yekitiya axan û ya dewletê diparezin.

Revîsyonîstên Şafakê, ji xwe re cîgirê netewekariya sereke li Tirkiyê M. Kemal û ‹. ‹nönü dikin bingeh; dibêjin qey bi naskirina hebûna netewekê wê mesela mîllî çareser be.

Akam ew e: xeta ku Revîsyonîstên Şafakê di mesela mîllî de dajon, hewla netewekariya Tirk, netewekariyeke ji Mihrivaniyê mîrasê, bi netewekariya Kurde ve lihev bînin. Revîsyonîstên Şafakê, li alîkî netewekarên tirk in, lê belê li aliyê din jî destê xwe bi dostî dirêja netewekariya Kurd kiriye. Di navbera rêzan de tu dibêjî qey ev tên xwendin:

"Bûrjûvazî û axên Kurdan birayên me ne! Vê fikra cihêbûnê li alîkî berdin! Werin bi me re destan bidin hev! Binêhêrin em jî dijî zordestiya li ser we tê pekanîn derdikevin! Yên ku li ser we zordestiyê dikin 'parveker' in! Lê belê hûn cihêbûnê bixwazin, hûnê jî bibin 'parveker'! Hûn dizanin em dijminên 'parvekeri' ye ne, hwd., hwd..."

Netewekariyeke Tirk ya tawîz dide netewekariya Kurd! Aha, kurtasiya temamê gewezetî û şarlantaniyê di derheqa mesela mîllî de!

21. Kurtasiya dîtinên tevgera Marksîst-Lenînîst di herhaqa mesela mîllî de:

Tevgera Marksîst-Lenînîst, dijminê herî bi biryar û bê eman yê zordestiyên netewî yên çînên sereke yên Tirk ku li ser netewa Kurd û milliyetên hindikahî pêk tine ye; dijî zordestiyên netewî, zordestiyên li ser zimanên din, îmtiyazên netewî di herî pêş de ditekoşe.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, mafê çarenûsiya netewa Kurd ya ku ji aliyê bûrjûvayên û axên erdan tê bindest kirin, ango mafê cihêbûn û mafê damezirandina dewleteke serbixwe di her demê de û bê qeyd û bend nas dike û diparêze. Tevgera Marksîst-Lenînîst, di derheqê dewlet sazkirinê de jî dijî îmtiyazê ye. Prensîbên herî bingeh yên demokrasiya gel vê pêwîst dikin. Di heman demê de zordestiyên netewî yên heta niha nehatibûn dîtin yên bûrjûvayên Tirk

û axên erdan ku li Tirkiyê li ser mîlliyetên hindikahî pêk tînin jî vê pêvîst dikin. Ev di heman demê de ji aliyê tekoşîna azadî ya karker û kedkarên tirk bixwe pêwîst dibe, ji ber ku ew, eger netewekariya Tirk hilneweşînin, ji bo wan rizgarî wê bê imkan be.

Mafê çarenûsiyan netewan, divê bi pêwîstiya cihêbûna neteweke bêlî qet neyê tev li hev kirin. Tevgera Marksîst-Lenînîst, pirsgirêka cihêbûnê di her mesela taybetî de bi nêrbarî dinirxîne, 'weke temamiyekê ji bo peşketina civakî û sosyalizmê, di aliyê berjewendiyên tekoşîna proleterya ya çînî daraz dide û tayin dike." Tevgera Marksîst-Lenînîst, di biryareke cihêbûnê de ku wê rast nebîne, pêkanina zorê, astêng û dijwarî derxistinê bi tundî red dike. Sinir divê bi îdara netewê werin tesbît kirin. Ev, ji bo yekitiya bi dil ya komên karker û kedkaren yên ji mîlliyetên cure, bo baweriya beramber, dostiya wan ya saxlem pêwîste.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, bi gelemperî tekoşîna mîlliyetên bindest û bi taybetî ya netewa Kurd ya ku berê xwe daye dijî zordestiyên netewî, zilmê û îmtiyazan bi tundî destek dike; naveroka demokratîk ya gelemperî ya di tevgera netewî de ya netewa bindest bi tundî destek dike.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, dijî bûrjûva û axên erdên biçûk yên ku serê tevgera netewî ya Kurd dikêşine jî, tekoşîna proleterya û kedkarên Kurd ya çînî dimeşîne û îdare dike. Dijî çalakiyên bûrjûva û axên Kurdan yên xurtkirina netewekariyê diarmancînin, karker û kedkarên Kurd hişyar dike. Tevgera Marksîst-Lenînîst, li hemberî tekoşînên ku çînên bûrjûva û axên erdan yên cûre mîlliyetan ji bo seretayiya xwe didin bê qeyd e.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, tekoşîna dijî zordestiyên netewî di hewildana xurtkirina rewşa axên erdan, şêxan, mellan ûhw... lihevanînê de li dijî wan ditekoşe.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, bi hewildanên feodalên mezin yên Kurd ku bi çînên sereke yên Tirk ve hevkariyê dikin, yên merivên olî, bûrjûvayên mezin, ku dixwazin karker û kedkaran perçe bikin, di bin destan re bi bûrjûvaziya Tirk û axên erdan ve, dijî gelên kedkar yên hemû mîlliyetan dalawêran dimeşînin, hewlên wan yê karker û kedkaran di xewêkin, pir caran bi şiyarên netewekariyê dixwazin bipêçînin dizane û li dijî van ditekoşe.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, weke hevrê Lenin ji nîşan dike, xapandinên dewletên emperyalîst ku bi sîstem pêktîne, li pêş komen fireh yên kedkar yên hemû welatan û hele yên welatênbindest bê westan, bêecizîn, di bin maska di aliyê siyasî de dewletên serbixwe saz dike, di rastiyê de di qadên aborî, malî û leşkerî de yên bi temamî giredayî xwe sazdikin eşkere dike û sûcbar dike.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, çîna karker û kedkarên din di dewleteke bêlî de, di rêxistinên yekbûyî de lihevhatina wan di rêxistinên siyasî, sendîkî, kooperatîfî, perwerdeyî wv. diperêze. Bi mêlên karker û kedkaran gorî mîlliyetên wan di rêxistinan de komkirinê ditekoşe. Ji bo ku karker û kedkarên ji cûre mîlliyetan dikarên ancax bi vî awayî dijî sermayê navnetewî û paşverûyî bi serfirazî bigêhêjin îmkana tekoşîn meşandînê; dikarîn ancax bi vî awayî li dijî propaxanda û daxwazên paşverû yên axên erdan yên hemû mîlliyetan, merivên olî û netewekariyên bûrjûva bi serfirazî bigêhêjin îmkana tekoşindanê.

Tevgera Marksîst-Lenînîst, plana 'xudmuxtariya netewî-çandî', ya ku li welatê me ji aliyê bûrjûva û bûrjûva-biçûk, partiyên oportunîst û mêlan yên ji her mîlliyetî bi gelemperî kêfa wan ji re tê, bi tundî red dike. Ji bo ku ev plana, karên perwerdeyî ji aliyê dewletekê ve gorî mîlliyetan parvebe pêşniyar dike; bi vî awayî, karker û kedkarên her mîlliyetî, bi çanda bûrjûva û axên erdan ye wî mîlliyetî ve giridanê û wana di aliyê manewî de kolekirinê diarmancîne. Li ser vê, hem ji aliyê demokrasiyê ve, hem jî ji aliyê berjewendiyên tekoşîna proleterya ve pir û pir bi zerar e.

Yu ku tevgera Marksîst-Lenînîst, di sîstema diktatoriya gel ya demokratik de çareseriya ku ji bo mesela mîllî bîne ew e:

Di sîstema dîktatoriya gel ya demokratîk de wê garantiya wekheviya tam ya netewan û zimanen were kirin. Tu zimanekî mecbûrî wê neyê naskirin, ji bo gel dibistanên ku hemû zimanên wêderê hîn dikin werin amade kirin. Zagona bingeh ya dewleta gel, wê bi tundî xwedîbûna her kîjan îmtiyazê ji bo her kîjan netewê, û her kîjan tecawuza mafê hindikahiyên mîllî qedexe bike. Ji bo her netewê wê mafê çarenûsî were naskirin. Ji bo ev hemû pêk werîn, bi taybetî jî xudmuxtariya fireh ya heremî û bi temamî îdara daye dijî zordestiyê dinirxinin; weke ew tevgera gelê Kurd demokratîk ya xwe xwe îdare dike pêwîste. Tixûbên van herêmên xudmuxtar û yên xwe xwe îdare dikin li ser bingeha aborî û şertên civakî, têkiliya nufûsa netewî wv.... wê ji aliyê nufûsa herêmî ve were tayîn kirin.

Em şiyara xwe ya bingeh ya di derheqa pirsgirêka netewî de careke din dubare bikin:

'Ji bo hemû netewan mafê wekheviya tam; mafê çarenûsiya netewan; yekitiye karkerên hemû welatan (û ya gelên bindest).'

Not: di meha 12.1971 de hat nivisîn.
Pêştî veqetina ji revîzyonîzmê bi li
ser eslê wê mayînê ve ji nûve
hate nivisîn.

Hezîran 1972

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA BÎ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

Yaşasın işçilerin, emekçilerin örgütlü mücadelesi!

AMOR: 36 · KENGÊZERE 2007 · BIHA: 2 YTL